

"Ik heb echt schrik om megadik te worden"

72 Evi Van Acker

Wat weet u over Evi Van Acker? Zeilster. Won brons op de Spelen van 2012. Deed mee aan 'De Slimste Mens'. Vicewereldkampioene. Gentse. Stopte in september als topsporter. Ja, 't is gebeurd.

Van VALERIE HARDIE

Hoeveel reacties kreeg je op je bekentenis in 'De Slimste Mens' dat je grote zeilidool ooit je lief afnam, Evi?

"Amai, zeg! Vreselijk. Ik had dat nóóit mogen zeggen maar ja, ik wilde grappig zijn. Dat verhaal is echt zijn eigen leven gaan leiden en nu voel ik me daar ongelooflijk slecht bij. Dat komt dan zónder context bij haar terecht, terwijl ik no hard feelings heb. Ik ben nog altijd fan."

Na één aflevering was 't gedaan. Hoe is het je bevallen?

"Je wil natuurlijk op zijn minst één aflevering overleven, maar tegelijk was ik opgelucht dat het voorbij was. Ze waren al járen aan het vragen om mee te doen, maar ik zag dat niet zitten omdat ik wíst dat ik nerveus zou zijn. En ja, ik was dus enorm zenuwachtig. Ik zei veel te snel stop én ik had de pech om tegen twee topspelers uit te komen."

Drie maanden geleden stopte je als zeilster. Wat mis je intussen het meest aan dat leven?

"Het mooie weer op de buitenlandse stages! Ik heb voor de eerste keer in mijn leven winterbanden moeten kopen en loop nu rond in winterkleden. Ik heb toch onderschat wat een luxe het is om met mijn sport de winter te kunnen omzeilen. Voorts was ik het gewend om naar een doel te kunnen toewerken. Dat heb ik nu even niet. Mijn leven nam toch een bocht van 180 graden."

Nu kan je wel eindelijk kerst en nieuwjaar thuis vieren.

"Oh, maar dat heb ik al vaker kunnen doen. Het grote verschil zal zijn dat ik nu kan genieten en zonder schuldgevoel een stukje chocolade in mijn mond kan steken. Als topsporter moest ik constant opletten wat ik at of dronk en ik moest op tijd in bed om de dag erna te kunnen trainen. Al let ik nog altijd op, hoor. Ik heb echt schrik om megadik te worden. Twee weken na mijn afscheid was ik jarig en ik ben met vrienden tot zes uur 's ochtends uitgegaan. Dat had ik nog nóóit gedaan. En dan zijn we een durum gaan eten in zo'n pitatent. Dat was zóóó lekker, maar daarna voelde ik me wel slecht. Da's één kilo die direct aan mijn buik hangt, dacht ik. (lacht) Waarna ik twee dagen keigezond heb gegeten, als compensatie. Dat is dan toch die topsporter in mij."

Hoe staat het eigenlijk met jouw bucket list? Als sporter kon je al veel aanvinken...

"Ik wilde naar New York gaan. Heb ik intussen gedaan. Ik wilde kleine leeuwjes zien in Zuid-Afrika. Ik zag er alleen grote. (lacht) Ik wil ooit eens op een festival raken, maakt al niet uit welk - ook dát is me nog niet gelukt. Er zijn nog zoveel zaken. En ik wil professioneel mijn draai vinden..."

Met Evidurft.be moet dat wel lukken. Wat hoop je dat daar uitkomt?

"Ik volg bij Ascento loopbaanbegeleiding. Ik heb toch de indruk dat ik daar veel aan heb en dat ik me een beter beeld ga kunnen vormen wat ik nu wil en kan doen. Ik ga er niet van uit dat ik in één-twee-drie mijn droomjob ga vinden - ik vraag niet liever dan dat het morgen voor mijn deur staat (lacht) - maar het komt wel goed."

Je won in je carrière vier WK-medailles, olympisch brons en werd drie keer Europees kampioene. Kreeg je daar voldoende erkenning voor?

"Als je ziet welke prijzen ik allemaal kreeg - Sportvrouw, Vlaamse Reus, Vlaams Sportjuweel, Nationale Trofee voor Sportverdienste: veel meer erkenning kan je niet krijgen. Het zeilen krijgt niet de aandacht die het voetbal of het wielrennen krijgt, maar 't is toch al beter dan tien jaar geleden. Daar heb ik een verdienste in, denk ik. Ik heb zeilen bekender gemaakt én er is een team opgericht, wat er vroeger niét was. De opvolging staat klaar. Los van mijn prestaties laat ik zo toch een mooie erfenis na."

Maar je gaat zelf geen zorg dragen voor je nalatenschap?

"Ik had het nodig om wat afstand te nemen, maar ik houd nog dagelijks contact met de andere zeilsters en ik weet wat er gebeurt. Achter de schermen, eerder in een rol van mentor. De buitenwereld hoeft dat niet te weten."

